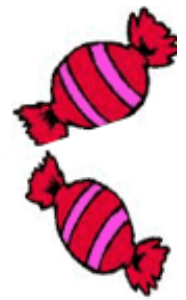

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	
17:20	16:05	ירושלים
17:19	16:08	חיפה
17:16	16:05	חיספין
17:21	16:20	תל אביב
17:21	16:11	חברון

שבת קדש פְּרֻשֶׁת מִקֵּץ - חֲנֻכָּה | כ"ח כְּסֵלוֹ הַתְּשַׁע"ב | גְּלוּיוֹן מִסְפָּר 8 | שָׁנָה רִאשׁוֹנָה

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

חכמי ישראל

מתתיהו היה בן יוחנן בן שמעון ממשמרת

היוזריב, אחת מעשרים וארבע משמרות כהונה. למתתיהו היו חמשה בנים: יוחנן, שמעון, יהודה, אלעזר ויונתן. בזקנותו של מתתיהו, החל אנטיוכוס בגזרותיו, לפיכך עזב מתתיהו עם בניו את ירושלים ועבר למודיעין. כְּאִשֶּׁר נָגַשׁ אֶחָד הַיְהוּדִים לְזַבֹּחַ עַל הַבַּמֶּה לְאֵלִיל, קָנָא מִתְּתִיָּהוּ לֵה' וְהָרַג אוֹתוֹ, וְאֵת שְׁלִיחַ הַמֶּלֶךְ וְהָרַס אֶת הַבַּמֶּה. לְאַחַר מֵכֹן, בָּרְחוּ מִתְּתִיָּהוּ וּבְנָיו לְהָרִים וְרַבִּים מִבְּנֵי יְהוּדָה, נֶאֱסָפוּ אֵלֵיהֶם. מִתְּתִיָּהוּ וּבְנָיו הִחֲלוּ לְהִלָּחֵם נֶגַד הַיְּנָנִים וּבַחֲדוֹשׁ חִי הַתּוֹרָה. שָׁנָה לְאַחַר מֵכֹן נִפְטַר מִתְּתִיָּהוּ. לִפְנֵי מוֹתוֹ צִוָּה מִתְּתִיָּהוּ אֶת בְּנָיו לְשַׁמֹּר אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְלִנְקָם בְּאוֹיְבֵים. אֶת שְׁמֵעוֹן בְּנוֹ הוּא מִנְּה לְהִיּוֹת אִישׁ עֲצָה וְאֵת יְהוּדָה הַמַּכְפִּי לְהִיּוֹת שַׂר הַצָּבָא.

אבא, בוא מהר קראה רחל. בלנו עלינו אליה ושפשפנו את עינינו נדהמים. החנכיה של אבא חזרה הביתה. באותה שנה אבא שמח כאלו פעם ראשונה הדליק נר חנכה, ובלנו שמחנו אותו. אז מדוע קראת לה "החנכיה של אפרים" שאלתי. בתחתית השק ענתה סבתא, מצאנו פתק שבו היה כתוב, "כשהתארחת אצלכם לא יכלתי להתגבר על היצר וגנבתי את החנכיה. אני מבקש סליחה. אפרים". זכרו ילדים שלי, השמחה שלמה כאשר אדם שטעה וחטא, עושה תשובה. זו החנכיה של אפרים, החנכיה שמזכירה תמיד שאפשר לחזור בתשובה. מה אתם חושבים?

חג חנכה שמח לכם חברי היקרים והאהובים.

נקדה אלהות

סבתא חנה הפתיעה אותנו ובקשה שנבוא

אליה להדלקת נר ראשון של חנכה בביתה. כשהגענו לביתה, עמדה על אדן החלון חנכית כסף ופיפיה, גבוהה היתה, וקניה היו מעטרים בפרחים צדינים, כוסות השמן היו מזכוכית זוהרת. מעולם לא ראינו את החנכיה הזו בביתה של סבתא. כשאבא הדליק את הנר הראשון, שמתי לב, שמעיני סבתא זולגות דמעות. סבתא שאלתי, מדוע את בוכה? שבו יקרים שלי, שבו וטעמו מהספגניות שהכנתי עבורכם. כשישבנו ואכלנו אמרה סבתא, "זו החנכיה של אפרים". מה, קראנו בקול. זו היא? בן חמודים שלי, בנדאי זוכרים אתם את הארץ שהיה בביתנו עם השק שנשפך תחת המטה, נכון? לפני שנים רבות, כשחג החנכה הגיע אבא בקש מאחותי הקטנה רחל להביא את החנכיה שלו אל פתח הבית. בכדי שכל המשפחה תקים את מצות הדלקת נר חנכה. אחותי רחל נגשה אל הארון בו היתה החנכיה מונחת, ולפתע צעקה: אבא, החנכיה נעלמה. רצנו בלנו לראות ואכן, נעלמה החנכיה בלא היתה. אבא התעצב כל כך, כי חנכיה זו היתה ירושה מאבותיו, וכך מאותה שנה הדלקנו גרות חנכה בחנכיה פשוטה שאבא קנה. כל שנה כשחג החנכה התקרב, היה אבא נאנח: חסרה לי החנכיה המשפחתית שלנו. כך חלפו להם השנים, ואבא לא שכח את החנכיה שנעלמה. פעם אחת, לפני חג החנכה, כשנקתה רחל את חדר הארוח בביתנו, בכדי להכין אותם לקראת האורחים שיגיעו לחג הקרב ובא, ובלי להתפנו הזיזה את השק ממקומו, ומתוך השק התגלגלה לה החנכיה של אבא שנעלמה.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד

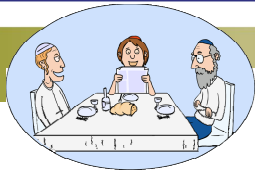
החידה הפרשה

1. כלם מאד מהדרים בי. נהגים בי מהדרין מן המהדרין. מי אני?
2. מהיכן מתחילים להכין את החנכה?
3. מאיזה צד מדליקים את החנכה?
4. מדוע נהגים לאכל ספגניות בחנכה?

השאלה הפרשה

רעב כבד היה בארץ פנעו, אבל במצרים היה אכל. יוסף, שהיה משנה למלך מצרים, אגר בחכמתו את המזון בשנות השפע. ומכל העולם באו למצרים לקנות אכל, בין הבאים היו אחיו של יוסף. שלא זהו אותו. יוסף, שהכיר את אחיו, לא גלה את זהותו. יוסף מדבר אל אחיו קשות ומשאיר את שמעון במצרים, על מנת להכריח את האחים להביא בפעם הבאה את אחיו הצעיר בנימין.

טור לשלחן השבת

מלה של צדיק

בתכונה רבה הייתה נהגת הדלקת גרות החנכה של הצדיק ר' דוד מטאלנא זצוק"ל. מנורת החנכה הייתה של זהב טהור, ועשויה מעשה אומן, במלאכת מחשבת ואמנות נפלאה. החסידים היו מתאספים בחגיגות מיוחדות לבית הרבי, ושרות וזמירות קדש היו ממלאות את חללם של לילות החנכה. פעם אחת, בגליל ראשון של חנכה, פשהרבי התכוון להדליק גר חנכה, וכל החסידים עומדים צופים סביבו, נגש הרבי לחסיד אחד ואמר לו: שמע נא: אשתך הלא נמוכה היא, איך אתה נוהג פשאתה צריך לדבר עמה: האם אתה מרפין את עצמך אליה, או שהיא מגביהה עצמה אליך? ותכף פשאמר את הדבורים הללו, מבלי לחכות לתשובת האישה, פתח הצדיק ואמר את ברכות גר חנכה והדליק את הגר. התפלאו, כל החסידים וגם אותו האישה שהיו באותו המעמד, לדבורים הסתומים והמוזרים הללו של הצדיק. ונתארח אז בבית הצדיק קרובו, נכד אחיו, הצדיק ר' מרדכי דב ז"ל, וגם הוא, כמוכח, עמד ביחד עם כל החסידים בשעת הדלקת הגרות של דודו הצדיק, וגם הוא שמע את שאלתו המוזרה של הצדיק לאותו חסיד. וכשראה את תמיהתם של החסידים על כך, אמר להם הצדיק ר' מרדכי דב: אני אפרש לכם את דברי דודי זקני הצדיק. בגמרא אמרו: "מעולם לא ירדה שפנה למטה מעשרה", אולם יוצא מן הכלל הזה הוא בשעת גר חנכה, שהרי גר חנכה מצוה לכתחלה דוקא למטה מעשרה ספחים סמוך לקרקע, והשכינה יורדת אז למטה מעשרה, וזה מה שרצה הצדיק לרמז ולהזכיר. למחר, בשעת הדלקת הגר השני, פנה שוב הצדיק מטאלנא לחסיד אחד, ואמר לו איזה דבור בלתי מוכח. ולקרובו הצדיק מהרנייסטופול פנה ואמר: הפעם כבר לא יעלה בידך כמו אתמול. ונתפעל מאד הצדיק מהרנייסטופול ז"ל מרוח הקדש של הטלנאי ז"ל. וכותם תגן עלינו אמן.

ומה אתם אומרים חברי היקרים והאהובים על הדמויות והאיורים החדשים?
אהבתם?